

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1362

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister en de staatssecretaris van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het verdwijnen van een slachtoffer van eerwraak terwijl deze zaak bij de autoriteiten bekend is*. (Ingezonden 15 oktober 2009)

1 Kent u het bericht «Getrouwd op haar dertiende»¹

2 Kunt u bevestigen dat de zaken die in het bericht worden genoemd feitelijk waar zijn? Zo nee, welke concrete zaken dan niet?

3 Deelt u de mening dat het verontrustend en teleurstellend is dat een meisje waarvan bekend was dat er een groot risico bestaat dat zij slachtoffer zou worden van eerwraak, ondanks de aandacht van vele Nederlandse autoriteiten, toch mogelijk slachtoffer is geworden, en in ieder geval buiten het (toe)zicht van die autoriteiten is geraakt? Zo ja, wat gaat u hieraan doen? Zo nee, waarom niet?

4 Deelt u de mening dat uit deze zaak blijkt dat Nederlandse instanties nog steeds onderschatten hoe gevaarlijk en ook slinks eerwraak kan zijn, ondanks alle media-aandacht,

cursussen en onderzoeken, en dat er kennis is opgebouwd, maar het instinct ontbreekt? Zo ja, wat gaat u doen om te zorgen dat de opgedane kennis wel in de praktijk wordt gebruikt? Zo nee, waarom niet?

5 Heeft de remigratie van het gezin, inclusief het betreffende meisje, de vele hulpverleners inderdaad verrast? Zo ja, hoe heeft dat kunnen gebeuren? Zo nee, wisten hulpverleners dan van de aanstaande remigratie?

6 Is er inderdaad een strafzaak in voorbereiding? In hoeverre is een aanklacht van het betreffende meisje daarvoor nodig?

7 Bij welke autoriteiten was de genoemde casus bekend? Was zij bekend bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK), Bureau Jeugdzorg, de politie, de GGD of bij andere autoriteiten? Zo ja, welke?

8 Is deze casus inderdaad in cursus of training gebruikt? Zo ja, deelt u de mening dat deze casus dan klaarblijkelijk als een exemplarisch geval van (dreigende) eerwraak werd beschouwd?

9 Bent u op de hoogte van de huidige verblijfplaats van het meisje? Zo nee, wat gaat u doen om daar wel achter te komen en wat gaat u doen om haar

deze keer wel de nodige bescherming te bieden?

10 Bent u bereid deze hele casus, vanaf de eerste signalen dat er sprake zou kunnen zijn van eerwraak, sharia-huwelijk of een andere voor het meisje onwenselijk en ongewenste situatie tot aan het moment van haar remigratie, te analyseren en daarvan – geanonimiseerd – de Kamer op de hoogte te stellen, indien nodig vertrouwelijk? Zo nee, waarom niet? Zo ja, op welke korte termijn kan de Kamer dit bericht verwachten?

¹ Trouw, 14 oktober 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de staatssecretaris van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (ontvangen 3 februari 2010)
Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nrs. 572 en 966

1 Ja.

2 Voor een antwoord op deze vraag verwijs ik u naar het feitenrelaas dat mij door de burgemeester van Den Haag, namens de lokale driehoek, beschikbaar is gesteld, en u hierbij ter vertrouwelijke kennisgeving

aantreft³. Dit laatste vanwege privacybelangen van de betrokken jonge vrouw en vanwege het feit dat er momenteel nog een strafrechtelijk onderzoek loopt naar de vader en de ex-echtgenoot van betrokkene. Door in het openbaar uitgebreid op de casus in te gaan kunnen belangen van opsporing en vervolging worden geschaad. Ik kan u wel melden dat de verblijfplaats van het meisje inmiddels bekend is, en dat er geen sprake lijkt te zijn van eerwraak of van een onvrijwillig vertrek uit Nederland.

3
Elk geval waar sprake is van (een risico op) eengerelateerd geweld is er een teveel, en het levert dan ook een gevoel van teleurstelling op als de autoriteiten, om welke reden dan ook, geen of onvoldoende grip op de situatie kunnen krijgen. Hierbij is het overigens wel van belang op te merken dat in een zaak als deze hulpverlening slechts mogelijk is met medewerking en instemming van de betrokkene. In het antwoord op vraag 4 ga ik in op de acties die worden ondernomen.

4
Uit deze casus blijkt hoeveel beroepskrachten en instanties bij een individuele zaak betrokken kunnen raken. Het is inderdaad waar dat signalen van mogelijke eerdere dreiging voor hen vaak lastig te herkennen zijn en dat verdere deskundigheidsbevordering rond de thema's eengerelateerd geweld en huwelijksdwang nodig is. Daarom is dit voor het kabinet een speerpunt. Voor de vrouwenopvanginstellingen zijn inmiddels handreikingen voor aanmelding en intake en begeleiding van slachtoffers van eengerelateerd geweld gereed en getest in 4 regionale bijeenkomsten met medewerkers van de vrouwenopvang. Vervolgens zijn deze handreikingen getest op kwaliteit in een expertmeeting. De handreikingen worden op een voor alle beroepsgroepen toegankelijke website geplaatst. De handreikingen nazorg en ketenaanpak worden dit voorjaar afgerond. De Wet verplichte meldcode «Huiselijk geweld en kindermishandeling», die naar verwachting per 1 januari 2011 wordt ingevoerd, zal een bijdrage leveren aan vroeger signalering van eengerelateerde problematiek en het daadwerkelijk opvolgen van deze

signalen met acties door de daarvoor verantwoordelijke instanties. Vooruitlopend op de wet is op 1 februari 2010 het «Basismodel Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling» verschenen. Dit basismodel geeft alle professionals een instrument in handen welke als basis dient voor het opstellen van een code voor de eigen organisatie of praktijk. Van belang is verder dat een afhandeling van meldingen binnen een heldere structuur plaatsvindt. Het is een verantwoordelijkheid van (centrum)gemeenten als regievoerder in de aanpak van huiselijk geweld om de mogelijkheden voor advies, melding en interventie bij eengerelateerd geweld toereikend te laten zijn. Hieraan draagt het kabinet op diverse manieren bij. Ik verwijs hiervoor naar de vijfde voortgangsrapportage eengerelateerd geweld¹ en de kabinetsbrief van 16 november 2009 inzake huwelijksdwang en achterlating.²

5
De melding van de school op 2 maart 2009 dat het gezin in het land van herkomst was, heeft de betrokken instanties verrast. Kort daarvoor waren de signalen in de contacten met het meisje – onder meer een contact dat de politie op 13 februari 2009 met het meisje had – positief en wees een analyse van een extern deskundige niet op mogelijke risico's.

6
Door Bureau Jeugdzorg Haaglanden is in mei 2009 – na de melding van de school dat het gezin naar het buitenland was vertrokken – aangifte gedaan, waarna een strafrechtelijk onderzoek is gestart. Aangifte van betrokkene zelf was hiervoor niet noodzakelijk. Het Openbaar Ministerie kan ambtshalve onderzoek doen en vervolgen.

7
De casus was in 2006 bekend bij de school, bij Bureau Jeugdzorg, het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling en bij het wijkbureau van politie. In 2008 is de casus bekend geworden bij alle instanties die in het Kernteam Eengerelateerd Geweld in Den Haag samenwerken. In 2009 raakte ook het Openbaar Ministerie betrokken (zie ook mijn antwoord op vraag 6).

8
In het Kernteam Eengerelateerd Geweld is de casus besproken. Doel van het bespreken van zaken in dit overleg is het leren (deskundigheidsbevordering) en het ontwikkelen en doorontwikkelen van protocollen en structuren ter ondersteuning van de aanpak van eengerelateerd geweld in Den Haag.

9
Ja.

10
Ja. Bijgaand ontvangt u ter vertrouwelijke kennisneming het feitenrelaas dat mij door de burgemeester van Den Haag, namens de lokale driehoek, beschikbaar is gesteld.³

¹ Kamerstukken II, 2008–2009, 30 388, nr. 34.

² Kamerstukken II, 2009–2010, 32175, nr. 2.

³ Ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer